

MARRASKUU

11/2011

SISÄLTÖ

.....

IHMETELTÄVÄÄ RIITTÄÄ

.....

ELÄKKEELLÄ

.....

VALKEA NUOTTIVIIVASTO

.....

SUKELLUSTA

PUNAISELLAMERELLÄ

.....

PELLOT TALVILEPOON

.....

MUISTOA KAUNISTA KANNAT

.....

HANGASJÄRVEN

MAJALLE VIRITELTIIN

UUTTA TOIMINTAA

.....

OLIPA KERRAN
VALKOINEN
PALOKÄRKI...

.....

KIITOS ILMOITTAJILLE,
ILMAN TEITÄ TÄMÄ LEHTI EI VOISI
ILMESTYÄ TÄSSÄ LAAJUudessa

Putkilahden Kylälehti

Putkilahden kylälehti myös internetissä:
www.putkilahti.net

Perustettu 1993.
Ilmestyy 12 kertaa vuodessa.
Kylän paras tiedottaja.

Irtonumero
2,00 euroa

*Carcharhinus longimanus luotsikaloineen.
Sukellusta Punaisellamerellä s. 6–8.*

Joutsan Konehuolto

Jousitie 1 A, 19650 Joutsa

• JONSERED • HUSQVARNA • TOHATSU • DERBI • KEEWAY

• Myynti • Huolto • Korjaukset
• Varaosat • Myös muut merkit

(014) 882 298, 0500 710 416
Fax (014) 882 300

Aune Turunen, päätoimittaja

Ihmeteltävää riittää

Marraskuinen hämärä täyttää tienoot, mutta mieli vaeltelee vielä kesän iloissa ja ihmeissä. Miten mukavaa olikaan kulkea metsäpoluilla kuunnellen luonnon ääniä ja seurata elämää puiden oksilla ja polun varren kasvustoissa.

Myöhäissyksyn hämäryyden ei kuitenkaan tarvitsisi estää sellaista ilon ja virkeyden lähdettä, jota ulkona liikkuminen voi tuottaa. Meillä kaikilla on lähellämme teitä, polkuja ja vieläpä valmiiksi suunniteltuja luontoreittejä erilaisiin kohteisiin, joissa kulkiessaan voi kokea elämyksiä ja aina uudestaan yllättyä luonnon monimuotoisuudesta ja vaihtelevuudesta.

Kuten eräälle lehtemme kirjoittajista, niin samoin myös monille seutumme asukkaista Päijänne on se suuri järvi, jonka äärellä

on koettu elämän hienoimmat ja muistorikakaimmat hetket. Päijänteen ja useiden pienempien järviemme lisäksi kotiseutumme laajojen metsien kätköistä löytyvät myös monet kirkassilmäiset lammet värikkäine rantakasvustoineen. Tarjolla ovat luonnon suuret ja viimeistä piirtoa myöten täydelliset taideteokset. Ihastelua ja ihmettelyä riittää.

Erikosen paljon ihmeteltävää löytyy valtamerien ääriä ja syvyyksistä. Meille useimmille lyhyet pulahdukset veden alle ovat jo lapsena opittuja taitoja, mutta meren syvyyksiin sukeltaminen on jo ihan toinen juttu. Sukeltaminen on harrastus, joka ilmeisesti edellyttää tutkijan luonnetta; mikä muutoin innostaisi tutustumaan tuntemattomaan vedenalaisen elämään?

Syvämeren sukelluksiin harvoilla on mahdollisuuksia ja tokkopa useimmilla riittäisi siihen uskallustakaan. Tähän vähän harvinaisempaan harrastukseen voimme tutustua tarkemmin lukemalla jo pitkään sukellusta harrastaneen Tapani Itärannan kiintoisan kuvauksen Punaisenmeren sukellusmatkaltaan.

Kaikkina vuodenaikoina, mutta erikoisesti syyskaamoksen rasittaessa olisi hyvä etsiä elämäänsä uutta mielenkiintoa ja virkistystä tekemällä löytöretkiä itselle ennen kokemattomiin asioihin ja moninaisiin elämänilmiöihin. Ihmeteltävää riittää!

Putkilahden KYLÄLEHTI

(ISSN 1236665X)

PERUSTETTU 1993. ILMESTYY KERRAN KUUSSA.

KUSTANTAJA: PUTKILAHDEN KYLÄSEURA RY

PUHEENJOHTAJA: VEIKKO RIIKONEN

SÄHKÖPOSTI: VRIKONEN@LUUKKU.COM

OSOITE: KÖNNÖNTIE 20, 41870 PUTKILAHTI

PUHELIN: (0400) 629 049

PAINOS: 340 KPL

TILAAJIA: 260 (HELMIKUU 2010)

PAINOAIKKA KOPIJYVÄ OY, JYVÄSKYLÄ

KYLÄLEHDEN KEHITTÄMINEN

KYLÄLEHDEN YHTEYSHENKILÖT OTTAVAT VASTAAN EHDOTUKSIA LEHDEN KEHITTÄMISEKSI. HEILLE VOI TARJOTA MYÖS AINEISTOA JULKAISTAVAKSI. YHTEYSHENKILÖLUETTELO OIKEALLA.

TILAUSHINNAT 1. 1. 2012 ALKAEN

PERUSHINTA EUROA 23.00/12 NUMEROA

KESTOTILAUSALENNUS EUROA 3,00 / VUOSI

SUOMEN ULKOPUOLELLE LISÄHINTA EUROA 3,00/ VUOSI

IRTONUMEROT EUROA 2.00.

ILMOITUSHINNAT 1. 1. 2011 ALKAEN

PERUSHINTA 0,13 €/PALSTAMM. .

TOISTUVA ILMOITUS 0,10 €/PALSTAMM

TAKAKANNEN VÄRI-ILMOITUSLISÄ 0,05 €/PALSTAMM

KANNEN VÄRI-ILMOITUS 0,50 €/MM (140 MM LEVEYS)

ILMOITUKSESTA LASKUTETAAN VÄHINTÄÄN 20 €

YHDISTYSTOIMINTA SOPIMUKSEN MUKAAN

PUTKILAHDEN UUTISIA INTERNETISSÄ:

<http://www.putkilahti.net/>

PÄÄTOIMITTAJA:

AUNE TURUNEN P. (050) 464 3683

VESPUOLENTIE 1568, 41800 KORPILAHTI

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

MUU TOIMITUSKUNTA:

VÄLTO KOSKINEN, TAITTO P. (050) 563 7344

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

MARJA RIIKONEN, OSOITEREKISTERI, P. 040 064

7909

SÄHKÖPOSTI: RIIKOSKA(AT)LUUKKU.COM

LASSE ELFVENGREN, P. 040 705 6806

SÄHKÖPOSTI: LAELFVEN@PP.NET.FI

Uudet tilaukset:

Yllä mainitut yhteyshenkilöt

Aineistopäivämäärä:

Ilmestymiskauden ensimmäinen päivä

N:o 88 — 1899.

tiivat: E. Weijonen 49 min. 13 sek.,
H. Westerinen 50 m. 40 s., J. Hii-
tikka 55 m. 17 s., K. Huuskonen 1
tuutti 33 s., A. Onnenen 1 t. 1 m.
35 s., ja tulivat siis tässä järjestyk-
sessä saamaan määrättyt palkinnot. Lä-
hinnä ennätysissä olivat: A. Hetemäki
1 t. 1 m. 41 s., J. Hovinen 1 t. 2
m. 16 s., A. Huuskonen 1 t. 6 m.
40 s., J. Tarfainen 1 t. 7 m. 34 s.,
B. Wiffula 1 t. 7 m. 50 s.

Erityistä tunnustusta ja mainit-
mista ansaitsee palkintotuomarien mie-
lestä kauppias J. Hovinen launis ja
mallifeljoinen hiihtotapa.

Poikien hiihtotilpailuun ilmoittautui
14 osanottajaa, joiden siijäänfirjoitus
maksut insinööri J. E. Hammarén
hymäntahtoisesti suoritti. Näistä sai-
vat Kalle Pynnönen 1:sen palkinnon
Juhon Pohjolainen 2:sen p. Kalle Sor-
jonen 3:nen p. Väinö Walli 4:nen p.
Matti Sirffa 5:nen p.

*Kauppias Juhon Hovinen oli nuorena
hyvä hiihtäjä. Leike on Sisä-Suomi-
lehdessä 1.4.1899.*

Tapani Itärannan arkisto

Ilmoita
Putkilahden kylälehdessä

alkaan vain
20 euroa/kerta

**Myydään
ruokaperunaa
15kg:n säkeissä**

Tiedustelut: Lähteenmäen tila
Herapohjantie 5, Putkilahti
lahteenmaentila@gmail.com
040 5103275

VUOKRATTAVANA PUTKILAHDESSA
JUHLA- TAI HARRASTUSKÄYTTÖÖN TOIMITILAA

Koulun käyttökorvaushinnat

	tunti	1/2 vrk	1/1 vrk
Koko koulu	20 euroa	50 euroa	80 euroa
Luokkahuone	5 euroa	15 euroa	
Jumppasali	5 euroa	15 euroa	
Keittiö ja ruokala	10 euroa		
Sauna	30 euroa/kerta		

Tiedustelut ja varaukset: Marja Riikonen p. 0400 647 909

IDO KYLPYHUONEKALUSTEET

Putket,
pumput,
vesijohtotarvikkeet,
muut LVI-tarvikkeet

Uponor

Myynti ja asennus
Heikki Vilkman
19910 Tammijärvi
p. (0400) 244 362

Oras

Kerromme kerran viikossa
keskiviikkoisin koko pitäjän uutiset

Tilaa **KORPILAHTI** ja lue
PAIKALLISLEHTI

Kokkotie 11 C 17, 41800 KORPILAHTI
p.040 1977 400, faksi 822 471
toimitus@korpilahtilehti.fi
ilmoitukset@korpilahtilehti.fi
www.korpilahtilehti.fi

Parturi-kampaamo-
Kauneushoitola
HiusAvain

GOLDWELL

Martinpolku 23, Korpilahti puh. (014) 841 300

**Parturi-Kampaamo
Mirkka Tuominen**

Tammijärventie 256
19910 Tammijärvi
puh. 044 5035128
ma-pe 9-17
ilt. ja la sop.muk.

Eläkkeellä

Vuoden vaihteessa eläkkeelle jäädessäni jännittyneenä ajattelin tulevaisuutta, koska työelämän päättyminen on suuri muutos. Olin viimeiset kymmenen vuotta työskennellyt Fazer Amicalla ja viihtynyt hyvin. Kuitenkin jatkuva työtahdin kiristymisen uuvutti ja pisti miettimään, että ehkä muutenkin voisi elää. Nilkkani murtuminen ja siitä seurannut puolen vuoden sairausloma jouduttivat päätöksen tekemistä ja en ole hetkeäkään katunut sitä.

Eläkkeellä olemista voin kuvailla yhdellä sanalla: VAPAUS. Vuorokaudessa kaikki 24 tuntia on omassa käytössäni ja voin päättää mihin aikaani kulutan. Esimerkiksi enää ei kello pirise aamutuimaan 5.15, sillä minun ei tarvitse puoliuudessa ryntäillä bussiin ja työpaikalle. Aamut ovatkin päivän parhaita hetkiä. Herään seitsemän maissa. Katselen tai kuuntelen aamu TV:tä ja nautin aamiaista, siis kaikessa rauhassa.

Monet tuttavani ovat kovasti kyselleet onko minulla kiire. Eläkkeellä kaikilla kuulemma on. Voin vakuuttaa, että minulla ei ole hoppua mihinkään. Työssä ollessani päiväni oli minuutti aikataulutettu. Tein erilaisia tuotteita asiakkaille, kahvituksiin ja kahvioon. Kaiken piti olla aina valmista sovittuna aikana. Myöhässä ei saanut olla, vaikka työtä olisi ollut miten paljon tahansa. Silloin joskus todellakin oli kiire. Olen koko työelämäni ”juossut” kellon mukaan, mutta nyt on aivan toinen tilanne. Joillakin tapauksillani eläkeläisillä tuntuu kylläkin olevan paljon menoaa. Mutta, että kiire... sitä en ymmärrä. Jokainenhan rakentaa aikataulunsa itse.

Kun jää eläkkeelle, niin elämä muuttuu. Tulot pienenevät, mutta samalla olet oikeu-

tettu tiettyihin etuoikeuksiin. Työn mukanaan tuomat ihmissuhteet saattavat katketa ja uran suoma päivän rytmi katoaa. Olet omillasi. Tilanne on uusi ja voi olla hieman pelottavakin. Tulevaisuus saattaa huolestuttaa. Olen tavannut eläkeläisiä, jotka ovat täyttäneet päivänsä erilaisilla harrastuksilla, luottamustehtävillä ja matkoilla. Heillä on kalenteri täyteen bookattu. Muodostuuko eläkkeellä olemisesta heille näin työn korvike? Jokaisella on tietysti oikeus tehdä niin, kuin hyvältä tuntuu. Itse kylläkin olen ottanut melko rennosti. Allakassa on tilaa ja voin muuttaa suunnitelmia tilanteen mukaisesti.

Kun aikaa on ollut, niin on löytänyt aivan uusia asioita ja mahdollisuuksia kotikaupungistaan. On erilaisia kulttuuritapahtumia ja nähtävyyksiä, jotka ovat jääneet huomaamatta. Työssä ollessa päivät kuluivat samaa rataa: kotoa töihin, töistä kotiin.

Energia ei aina ole riittänyt viikonloppunaakaan huomaamaan mielenkiintoisia asioita. Joskus sitä ihmetteleekin, miten sokea on ollut.

Haluan ihan erikseen mainita Espoon kaupungin liikuntapalvelut. Vanhuksille ja eläkeläisille suunnattu tarjonta on loistavaa. Vasta nyt olen tämänkin havainnut. Kaupungin päättäjät ovat oivaltaneet, että tähän kohderyhmään panostaminen vähentää sairauksia ja lisää hyvinvointia ikäihmisten joukossa. Liikuntapalvelujen ohjelma on mittava ja mm. yli 68-vuotiaat pääsevät ilmaiseksi niin uimahalleihin kuin kuntosaluille. Esimerkiksi itse kuulun astmaatikona erityisryhmään, niinpä puoli vuotta voimassa oleva kuntosalikortti maksaa 36€ ja vuoden uimahallikortti 25€. Se on lähes ilmaista, vai mitä.

Liikunnan lisäksi palstanhoito vie pal-

jon ajastani ja on mieluista puuhastelua. Tänä vuonna oli mukavaa oikein paneutua viljelyyn ja siitä hyvästä sainkin runsaan sadon.

Pidän myös luonnossa liikkumisesta. Keskuspuisto on aivan nurkalla. Metsän antimia, sieniä ja marjoja on pakkasessa. Voin talvella sitten herkutella. Joka päivä on tietysti jotakin ohjelmaa, kuntoilua, ystävien tapaamista, saksan tuntia Työväenopistossa, mielenkiintoisen kirjan lukemista, käsitöitä jne. Nyt viikonloppuna käväisin tutustumassa EU:n kulttuuripääkaupun-kiin Turkuun. Aikani kuluu siivillä, mutta kiirettä ei ole.

Tämän vuoden kohokohtia oli viettä-mäni puolitoista kuukautta Putkilahdessa. Lapsuuden maisemaan ja kotiin on aina ihana palata. Siellä tekemistä riittää. Yksin pihamaan hoitaminen voisi olla jokapäiväinen homma. Haluaisin uudistaa vähitellen puutarhaa joka kesä. Koriste- ja marjapensaat kaipaavat leikkaamista ja kukkapenkit kunnostamista ensimmäiseksi. Tuomon kanssa myös hieman kalastelimme ja saimmekin haukia sekä ahvenia mukavasti. Lapsena mato-ongella olimme harva se ilta, mutta muutoin tämä harrastus on jäänyt vähiin ja siihen perehtyminen on ensi kesän suunnitelmissa. Olen kauppojen kalastusosastolla käynyt jo hieman tutkimassa eri välineitä ja havainnut, että kyseessä on ihan oma maailmansa.

Kun antaa itselleen mahdollisuuksia, niin elämästä muodostuu mielenkiintoinen. Erilaisten asioiden tekeminen ja uusien juttujen opetteleminen pitää mielen virkeänä. En pidä itseäni vielä niin kovin vanhana ja keinutuoli saa odottaa. Suunnittelen ja haaveilen. Olen utelias. Mitä elämä tuo tullessaan? Se jää nähtäväksi.

MARJA-LIISA HEINONEN

VALKEA NUOTTIVIIVASTO

Kesä kyyristyy lehtien alle.

Pilarit peittyvät taakkaansa, murtuvien oksien rutinaan jähmettyy lehtivihreän kurtistunut sukupolvi.

Taimet nöyrtyvät maahan, keltakoivujen jäätyneet tahtipuikot piirtävät harmaaseen hiljaisuuden alkutahdit.

Valkeina sykkivät sähkölinjojen tutisevat nuottiviivastot: nuorta lunta talvi tanssittaa.

JUHANI PAAVOLA

Putkilahden Seuralassa 10.12.2011 klo 18.00

Ohjelmassa: Yllätyksiä,..Yllätyksiä...ja Yllätyksiä, yhteislaulua ja pukki tulee. Pikkupaketti mukaan. Tarjolla puuroa ja rusinasoppaa, sekä glögiä ja joulutorttu. **Ei pääsymaksua! Tervetuloa!**

Ps. Kaikki jotka haluavat tulla esiintymään (laulamaan, tanssi- maan, näytelmään y.m.) Ilmoittautukaa Mirjalle puh. 040 7026735. Pidetään harjoituksia.

JOULUMYYJÄISET

Pöytään voi tuoda lahjoituksia (leivonnaisia, käsitöitä y.m.) Teh- kää ostoksia. Tuotto Putkilahden Nuorisoseuran hyväksi.

HANKI UUDET JÄTEASTIAT MEILTÄ KOTIIN TOIMITETTUINA

600 ltr

240 ltr

- ◇ JÄTTEENKULJETUS
- ◇ VAIHTOLAVAT
- ◇ LOKAHUOLTO
- ◇ VIEMÄREIDEN AVAUKSET
- ◇ JÄTEHUOLTOTUOTTEIDEN MYYNTI

SIHVARI OY

www.sihvari.fi, info@sihvari

Puh. 010 525 1640

Sukellusta Punaisellamerellä

Egypti, Punainenmeri, huhtikuu 2011, Farshet Wade Gemal –riutta Marsa Alamin eteläpuolella.

Joukko sukeltajia killuu nousuköydessä odottamassa typen poistumista kehosta.

Sinisestä ui esiin kolme metriä pitkä Carcharhinus longimanus eli Ocean White Tip Shark, suomeksi avomerin valkopilkkahai. Seuralaisina sillä on iso parvi raidallisia luotsikalvoja. Kaikki, joilla on kamera, syöksyvät sitä kohti. Hai lähestyy noin neljän metrin päähän, pyörähtää arvokkaasti ympäri ja katoaa taas siniseen. Minulta kesti 25 vuotta ja 600 sukellusta, ennen kuin onnistuin

näkemään tämän upean kalan näin läheltä. Saman lajin häiriintynyt yksilö raateli ukrainalaisen snorklaajan viime talvena Siinailla, aivan Sharm el Sheikhin lomakeskuksen laiturin vieressä.

Olimme maanantaina aamupäivällä lentäneet Hurghadaan ja ajoimme sieltä suoraan Safagan satamaan, jossa tukialuksemme ”Diamond Explorer” odotti meitä. Panssarit vartioivat Hurghadan kadunkulmissa. Meidän koneemme oli ensimmäisiä Egyptin kansannousun jälkeen laskeutuneita länsimaisia lentoja.

Kippari ajoi koko yön harvinaisen tyy-

nessä säässä kohti etelää. Täysikuu valaisi matkaamme.

Herätys oli puoli kuudelta aamulla. Sukellusoppaamme Basem Ibrahim piti ensimmäisen briefing-tilaisuuden puoli seitsemältä.

Sukellusopas piirtää aina kuvan sukelluspaikasta. Hän kertoo sukellusreitit, mahdollisesti eteen tulevat eläimet, virtaukset, suurimman sukellussyvyyden ja sukelluksen maksimikeston sekä hengityskaasumäärän, jolloin viimeistään on tultava pintaan.

Briefingin jälkeen alkoi hillitön hälinä. Kaikki kiirehtivät pukemaan sukelluspukujaan ja panemaan laitteitaan sukelluskuntoon. Punainenmeri on maailman suolainen meri, siksi vyötärölle on kasattava tavallista enemmän lyijyä sukelluspuvun nostetta kumoamaan. Jos painoja on liian vähän, ei pääse pinnasta alas. Sukelluksen loppuvaiheessa, kun hengityskaasu on vähissä, alipainoisella saattaa olla vaikeuksia pysyä dekosyvyydessä eli noin viidessä metrissä, jossa aina uidaan muutama minuutti odotellessa typen poistumista elimistöstä.

Sukelsin ensimmäisen keikan Shaab Sharmissa tavallisella paineilmalla, Egyptistä vuokratun tasapainotusliivin toimintaa opetellen. Sukelluspäiväkirjaan tuli merkintä kutevasta kalapariskunnasta, siipisimpusta ja pienestä luolasta. Ranteessani olevan sukellustietokoneen mukaan sukellusaika oli 50 minuuttia ja maksimisyvyys 18,3 m, näkyvyys 20 – 30 m. Ilmaa oli sukelluksen alkajessa 200 baarin paine 15 litran tankissa eli 3000 litraa, sukelluksen lopussa 50 baaria eli 750 litraa.

Itävranta lähdössä sukeltamaan.

Vasta aamusukelluksen jälkeen sän-
täsimme aamiaiselle aluksen salonkiin. Tar-
jolla oli lähes hotelliaamiaisen veroinen kat-
taus. Merellä kaikki tarjolle pantu syödään
pois näkyvistä rivakkaan tahtiin.

Liveboard-matkoilla sukellaan kolme
sukellusta päivässä. Ensimmäinen pulahdus
on klo 7, toinen klo 11 ja kolmas klo 15.
Halukkailla on mahdollisuus tehdä vielä
yösukellus. Veden alla saatetaan siis olla neli-
sen tuntia viitenä päivänä peräkkäin. Vii-
meisenä päivänä tehdään vain kaksi sukel-
lusta, että typpi ehtii poistua kehosta ennen
lentomatkaa.

Jo seuraavana päivänä olimme retken
eteläisimmässä kohdassa. Paikan nimi on
Abu Habbas. Vesi on hämmästyttävän kir-
kasta. Jos tasapainottaa itsensä muutaman
metrin korkeuteen pohjasta, tuntee lentä-

vänsä. Upeat luolamuodostelmat ovat kuin
kirkkoja, joissa valo siivilöityy katossa ole-
vien aukkojen kautta hiekkapohjalle. Niihin
pääsee sisään vain tyynellä kelillä, aallokossa
sinne meno on hengenvaarallista, koska
sukeltaja saattaa joutua ”pesukoneeseen”,
ruhjoutua tajuttomaksi ja hukkua.

Kokki ilmoittaa kellon kilautuksella, että
ruoka on valmista. Noin seitsemän sekunnin
kuluttua on jo pitkä jono lihapatojen ääressä.
Vaikka kaveri pitäisi aina ottaa huomioon,
usein kokki saa venyä ja tehdä lisäannoksia,
koska ruokaa ei vaan tunnu olevan tarpeeksi.
Reipas ulkoilmaelämä kuluttaa energiaa.

Tavallisessa paineilmassa on happea 21
%. Sukelsin koko ajan kaasuseoksella, jossa
happea oli 30 – 34 %. Se on turvallinen tapa
sukeltaa, kun tehdään monta päivää perä-
kkäin useita sukelluksia päivässä. Lisähapen

ansiosta sukeltajataudin riski pienenee.

Kuumassa ilmanalassa on koko ajan
pidettävä nestetasapaino kohdallaan. Vettä
menee viisikin litraa päivässä. Päätöspäivänä
joku kuuluikin tokaisevan: ”Hyvä että lop-
puu tämä tolkuton juominen”.

Torstaina olimme koko retken huippu-
paikassa, St. John`s Reefillä, noin 400 kilo-
metriä Safagasta etelään.

Venemies ajoi kumiveneellä riutan kär-
keen, sitten hän laski yksi, kaksi, kolme.
Sanalla kolme kellahdimme kaikki yhtä
aikaa veteen selällemme. Jos joku myöhäs-
tyy, vene saattaa keikahtaa kumoon tai vii-
vyttelijä putoaa jonkun toisen niskaan.

Odottelimme toiveikkaina, tulisivatko
riutan kuuluisat vasarahait esiin, mutta tur-
haan. Näimme kuitenkin ison napoleonka-
lan ja tonnikalaparven. Sen alla välähtelevät
kyljet kertoivat, että siellä uiskenteli valtava
parvi barracudia. Sukelluksen loppuvai-
heessa näimme piikkikruunun. Tämä iso
meritähti on viime aikoina lisääntynyt rie-
saksi asti. Piikkikruunu kulkee pitkin riuttaa
ja samalla syö sitä. Ympäri maailmaa järjes-
tetään piikkikruunutalkoita. Kaikki otetaan
ylös ja tuhotaan. Oppaamme Basem kertoi,
että viime talven aikana Punaiseltamereltä
kerättiin tuhansia piikkikruunuja. Sen ainoa
luonnollinen vihollinen, keilakotilo, on käy-
nyt harvinaiseksi, syytä ei tiedetä.

Pääsimme riutan reunasta tukialukselle
hyvällä kyydillä myötävirrassa, piti vaan olla
tarkkana, että sai nousutikkaista otteen. Pari
ohi lipsahtanutta sukeltajaa haettiin kumive-
neellä puolen kilometrin päästä.

Iltaisin on vapaata seurustelua sekä valo-
kuvien ja videoiden katselua laivan salon-
gissa. Mitä harvinaisemman otuksen on
bongannut, sitä mieluisampi sitä on esitellä

Itäranta Salem Expressin hyllyn päällä.

Sukeltaja riutalla.

muille. Illalla villapaita on suosittu pukine, koska vilu saattaa iskeä, etenkin sen neljännen sukelluksen jälkeen.

Egyptin sekavan poliittisen tilanteen vuoksi ei merellä ollut tungosta.

Lähellä oli aina iltaisin ankkurissa toinenkin sukelluskialus, vähän pienempi kuin meidän uutuuttaan kiiltelevä meripetomme. Aluksellamme oli vähän ylellisyyttäkin, kaksi poreametta kannella. Kukaan ei kylpenyt, mutta auringonpalvoja sai niissä mukavan asennon.

Viimeinen sukelluspäivä koitti, kippari oli ajanut vastatuuleen koko yön, merenkäynti oli voimistumassa. Olimme saapuneet lähelle lähtösatamaa. Sukelsimme Salem Express –nimiselle hyllylle. Se sijaitsee aivan lähellä Safagaa. Alus oli 1991 ollut tuomassa pyhiinvaeltajia Mekasta kotiin, kun se äkkiä nousseessa myrskyssä törmäsi riuhtaan ja upposi. Virallisesti haaksirikossa menehtyi 470 ihmistä, uhrien oikea määrä saattaa olla jopa kaksinkertainen.

Hylky makaa kyljellään, paapuurin puoleinen kylki ylöspäin. Rungon stabilisointisiivekkeet ovat sisässä, se kertoo äkillisestä tuhosta. Uppoamisen syy näkyy selvästi hyllyn keulassa. Törmäyksessä keulavisiiri on auennut, vesi on päässyt autokannelle, alus on kaatunut ja uponnut nopeasti. Hylky on ollut meressä kohta kymmenen vuotta ja korallit ovat jo vallanneet sen. Kalat katselevat meitä uteliaina hyllyn monista onkaloista. Sisätiloissa pyhiinvaeltajien matkatavarat olivat hujan hajan ja kertoivat karulla tavalla tästä järkyttävästä merionnettomuudesta.

Viimeisen illan vietimme Hurghadassa. Hotellihuone oli kuudennessa kerroksessa ja voimakas myrskytuuli vinkui parvekkeen oven raossa. Meri lainehti jo aivan mustana. Hyvä että pääsimme sieltä ajoissa pois.

Illalla söimme paikallista gourmet-ruokaa, kamelipihvit. Lihan maku tuntui olevan jostain härän ja poron välimailta, pihvi oli murea ja mehukas. Hotelliin palatessa

panimme merkille kadunkulmissa edelleen partioivat panssariajoneuvot ja aseistetut sotilaat. Hurghadassa oli ollut vain yksi iso mielenosoitus. Poliisit ja sotilaat olivat yhtäkkiä hävinneet kaduilta, kuten Kairossakin. Paikalliset kauppiat olivat pesäpallomailat kädessä vahtineet, etteivät ryöstelijät pääse liikkeisiin.

Lähtötoimet Hurghadan kentällä menivät sujuvasti. Yleensä kenttä on ruuhkainen ja virkailijat äksyjä, eikä mikään toimi kunnolla. Nyt henkilökunta oli ylitsevuotavan ystävällistä ja kävelimme suoraan tarkastuspisteitten läpi. Vanha sanonta, ”älä pure kättä, joka ruokkii sinua”, pätee täälläkin.

Passijonossa selvisi sen samoilla sukelluspaikoilla keinuneen toisen tukialuksen arvoitus: suomalaisia sukeltajia nekin olivat. Nyt palasimme samalla lennolla kotiin.

TEKSTI JA PINTAKUVAT TAPANI ITÄRANTA
SUKELLUSKUVAT TIMO VIKMAN

Pellot talvilepoon

Putkilahden pelloilla on syksyn sato korjattu tänä vuonna hieman etuajassa. Laadun ja määrän puolesta saatiin aika normaali sato. Viljankuivaamolla käsiteltiin noin 8000 hl kuivaa viljaa. Suosituin viljalajike Putkilahdessa on kaura, lisäksi viljeltiin ohraa, vehnää, ruista, rypsiä ja hernettä.

Satokauden jälkeen pellot laitetaan talvilepoon. Aikaisemmin pellot tunnollisesti kynnettiin ennen talven tuloa. Näin pelto saatiin perusteellisesti muokattua ja siitä oli hyvä sitten keväällä aloittaa, kun aurinko tehokkaasti lämmitti mustan mullan.

Tässäkin asiassa käytäntö on jossain määrin muuttunut. Osa viljapelloista, Putkilahdessa ehkä noin 30%, muokataan nyt

kyntämisen sijaan lautasäkeellä. Peltojen muokkaus hyvissä olosuhteissa sujuu lautasäkeellä paljon nopeammin kuin kyntöauroilla ja tästä syystä tätä menetelmää on innok-

kaasti kokeiltu. Kaikille pelloille lautasäe ei kuitenkaan sovellu ja muokkaustulos ei täysin korvaa kyntämistä, joten kyntöaurat eivät vielä jouda museoon. (V. Koskinen)

*Valtra ja 4-siipinen kyntöaura.
Kuva Osmo Weijo*

Muistoa kaunista kannat

*”Kun kerran vain näit Päijänteen,
sen seljät ja salmet ja rannat,
ne jäljen jättivät sydämeen,
ja muistoa kaunista kannat.”*
(Martti Korpilahti)

Kuulun niihin, ja varmasti meitä on paljon, joille on käynyt juuri niin kuin herkkävaihtoinen kotiseuturunoilija sanoi. Siitä on pian neljäkymmentä vuotta, kun ”kerran näin Päijänteen”. Yksi kerta todella riitti. Olin, kuten sanonta kuuluu, myyty mies.

Toki olen nähnyt paljon muitakin hie-
noja vesistöjä. Varhaiskesän aamuja istuen
kajakissa pienellä järvellä, auringon nousua

katsellen, lintuja kuunnellen. Marjaretkillä on löytynyt korpjen kätköistä pieniä puroja ja koskia ja metsälampien kirkkaita silmiä. Lapsuuteni tulviva Kalajoki oli kovin vaikuttava työntäessään jäälauttoja vesimasso-
jen avulla lähes koko suuren peltolakeuden äärille. Pitkät työvuodet Kymijoen suurten koskien lähellä asuen. Sieltähän ne Päijän-
teenkin vedet pauhaten mereen menivät. Entä Atlantin valtameri? Senkin tyrskyjä olen rannassa kahlaten saanut kokea tai kat-
sella mykistävän laajaa merta korkean, pysty-
suoran vuoren päältä. Uljas oli meri.

Silti, kaiken kokemani jälkeen, kun palaan Vanhanselän rantaan, vaikutun Päijänteestä aivan kuten kauan sitten. Sama kokemus aina uudelleen, sama mutta kuitenkin aina uusi. ”Päijänne suuri”, sanoi runoilija. Siinä se on yhdellä sanalla sanotuna, tärkein. Suuri Päijänne, suuri luonto.

Silloin neljäkymmentä vuotta sitten en tiennyt, mikä minua odotti. Arvelin vaan jotakin epämääräistä siellä helteisellä kylä-

tiellä kävellessä, että suuri järvi se varmaan on. Vaikutus oli paljon voimakkaampi kuin osasin odottaa. ”Menit aivan hiljaiseksi”, sanoi silloinen tyttöystävä, vaimo myöhemmin. Yhä vielä menen hiljaiseksi, kun Päijänteelle palaan, aina uudelleen. Yhä vähemmän kaipaam mihinkään, koen olevani perillä.

”Muistoa kaunista kannat”. Kun ajattelen kaikkia elämäni vesistöjä, niin Päijänteen jättämä muistijälki on kaikkein vahvin. Tiedän kyllä, ettei Päijänteen suuruus tätä yksin ole tehnyt. Päijänteen rantaan liittyy paljon herkkiä ja henkilökohtaisia muistoja. Niin herkkiä ja henkilökohtaisia, ettei niitä voi lehdessä kuvata. Se Päijänteen ensinäkemisen muisto on vuosien, vuosikymmenten saatossa syventynyt ja rikastunut. Muistoa kaunista kannan. Ja sen teen kovin mielelläni.

TEKSTI JA KUVA VESA NUOLIOJA

Jätän viimein auton ja astun tien yli opasteita katsoen. Reitti alkaa kovalla nousulla. Korpilahden ja yleisemmin Pohjois-Päijänteen seudun mäet osaavat olla jyrkkiä ja pitkiä. Hetken päästä sammalinen polku on jo vienyt kulkijan jylhän vanhan kuusikon sisään. Valo tulee pilkahduksina kuusenlatvuisien lomasta kuin korkealta katedraalin ikkunoista. Maa on pehmeän sammalpatjan peittämä, oksista roikkuu naavanpartoja. Harvinainen kokemus nyky-suomalaiselle – nyky-Suomessa.

Matkani on johtamassa Hangasjärven retkeilymajalle, jonka Korpilahden kunta rakensi 1983 Tikkanen ja Ylä-Muuratjärven kylien lähistöllä olevan järven rantaan. Maja liittyi kiinteästi silloin suunniteltuun ja toteutettuun Keski-Suomen maakuntauraan, joka johti Jämsästä Jyväskylään noin 80 km mittaisena, jatkuen myös ylemmäs keskiseen Suomeen. Maakuntauran reitin varteen osutettiin monia matkailualan yrityksiä, sen oli tarkoitus tukea paikallista elinkeinotoimintaa luontomatkailua elvyttämällä. Uudempi suunnitelma samantyyppiseksi rakenteeksi on Metso-reitti: se kulkee Laukaan Peurungasta Hangasjärvelle. Reitin pohjoinen osa on jo ollut työn alla, eteläinen osa vielä paperilla.

Polku on miellyttävä kulkea, askel joutuu ja kroppa lämpenee. Kohta saavun metsäautotien käänköpaikalle enkä löydä polun opasteita tai ohitan ne, onneksi tie osuu myöhemmin takaisin reitille. Jäljistä päätellen näitä tienoita kulkevat lähinnä hirvieläimet. Kauniista päivästä on vielä muutamia tunteja jäljellä ja viileä tuuli puhalttaa. Reitti johtaa minut metsäistä rinnettä alas poluttomassa maastossa, sitten se löytää taas metsäkoneen uran ja sen jälkeen toisen tien. Villapaita pois, tuli kuuma.

Tikkalassa asuva kyläaktiivi Paula Määttä kutsui eri tavoilla liikuntaan ja luontoon

Hangasjärven majalle viriteltiin uutta toimintaa

liittyvien organisaatioiden ihmisiä tutustumaan Hangasjärven majaan ja sen tarjontaan mahdollisuuksiin ja ympäristöön. Itse maja on hyväkuntoinen, noin 24 hengelle vuodepaikat tarjoava hirsirakennus. Sen suunnitellut arkkitehti Risto Vuolle-Apiala, joka on tunnettu mm. perinnerakentamista käsittelevistä kirjoistaan. Sauna on rannassa – löylyt olivat mainiot – ja lisäksi löytyy kotaa ja laavua. Edellytykset nykyistä suuremmalle käytölle ovat olemassa, paikkaa on vain hieman kunnostettava ja joitakin rakenteita uusittava.

Viimein saavun hikisenä reippaasta kävelystä notkelmaan, jonka pohjalta avautuu järvinäkymä. Täällä on viitat edelleen retkeilyreitistön eri kohteisiin, kaikesta näkee että tosissaan on metsämatkailua yritetty aikanaan käynnistää. Tunnelma on hyvin suomalainen sanan korpikuusen kannolla istuttavassa merkityksessä, kuusimetsän tunnelma inspiroi paikalle saapuvien perheiden

lapsia erilaisiin luontoleikkeihin. Syötyäni ensihätään rokkaa vetäydyn tummaseinäisen saunan lempeään löylyyn. Pieni hikoilusta koitunut vilu kaikkooa lämmön tieltä kun kiukaan urut soivat.

Majan käyttöä pyritään nyt lisäämään sen oltua jonkin aikaa paitsiossa Jyväskylään liittymisen jälkeen. Majaan liittyviä erilaisia reittejä pyritään myös selvittämään ja lisäämään niiden käyttöä.

Pohjoisen Korpilahden yhteistyöyhdistys POKO ry. on lähdössä liikkeelle asiassa ja Vesurin kautta ollaan hakemassa hanketta, jossa kiinteistön kuntoonsaattaminen on päätehtävänä. Reittien suunnittelussa ollaan mukana yhteistyötahojen kautta. Hanke tähtää toimenpiteensä ensi vuodelle, mahdollisiin viivästymisiin varataan pari vuotta toteutusaikaa.

TEKSTI JA KUVA TIMO SUOMINEN

Olipa kerran valkoinen palokärki...

Kesällä sattui, että mökkitietä kävellessäni lennähti ohi isokokoinen lintu, joka laskeutui puun rungolle asentoon, jossa tikat tapaavat istua. Mutta se oli valkoinen. Hie-raisin silmiäni. Kohta ohi lensi toinen ja kolmas samanlainen. Ja vielä musta palokärki. Joukkio katosi metsään. Sama seurue vilah-teli pihapiirissa pari kertaa, ja kävi selväksi, että liikkeellä oli palokärkiemo ja kolme maastopoikasta, jotka olivat poikkeavasti lähes valkoisia.

Seuraavana päivänä oli pakko lähteä kameran kanssa jäljittämään erikoisuuksia, kun palokärkien huutelu osoitti niiden olevan lähimetsässä. Tunnin verran piti kuljeskella metsässä liikkuvan ääntelyn perässä, kunnes yhtäkkiä edessä olevassa kelossa nakutteli valkoinen palokärki. Puun latvassa oli toinen, ja viereisessä puussa kolmas. Kaikki siis paikalla, kamera raksuttamaan. Metsässä on aina oksia ja risuja esteenä, ja niiden välistä on vaikea saada onnistuneita kuvia. Kohta musta emo lähti lentoon, ja nuorukaiset seurasivat perässä. Tämä jälkeen näistä linnuista ei saatu havaintoja.

Poikkeavat värimuodot ovat perinnöllisiä tummia värejä aikaansaavien melamiinipigmenttien mutaatioita tai ravinteiden puutteesta johtuvia keltaisen ja punaisen karotenoidiväriin häiriöitä. Ne ovat kohtalaisen tavallisia lintumaailmassa. Poikkeaman laatu riippuu siitä, minkä väripigmentin säätelyssä on häiriö. Eläin, jolta väripigmentit puuttuvat kokonaan, on harvinainen albiino. Eri

Leukistinen nuori palokärki. Tummissa höyhenistä puuttuvat melamiinipigmentit, mutta punaisia karotenoidipigmenttejä näkyy mm. pääläella.

asteisia värien osittaisia puuttumisia kutsutaan leukismiksi. Pigmenttejä voi olla liikaakin, jolloin tummaa värimuunnosta kutsutaan melanismiksi. Linnuissa leukistisiä yksilöitä näkee usein sorsalintujen joukossa, ja aika monesta lajista löytyy havaintoja väripoikkeamista netistä etsimällä. Pieni kysely lintuharrastajien piirissä osoitti, että leukistisiä palokärkiä ei ennen ole nähty, muita tikkalintuja kyllä. Tällaisen värimuodon löytäminen herätti jonkin verran kiinnostusta.

Ja tarinan voisi lopettaa sanoihin...joka eli leukistisena elämänsä loppuun asti.

TEKSTI JA KUVA HANNU ALLONEN

HANNU.ALLONEN@FIMNET.FI

Putkilahden kyläseura ry

Syys- kokous

sunnuntaina 11.12.2011
kello 13.00 Koulupuistossa
Esillä sääntömääräiset asiat
Kahvitarjoilu! Tervetuloa!

Seuran tarkoituksena on

- työskennellä toimialueensa sivistyksellisten, sosiaalisten ja taloudellisten olojen kehittämiseksi sekä viihtyisyyden lisäämiseksi
- olla toimialueensa asukkaiden yhdyssiteenä ja yhteistoiminnan kehittäjänä

Tarkoituksensa toteuttamiseksi seura

- järjestää kursseja, iltamia, tupailtoja, kilpailuja, arpajaisia ja retkiä
- tukee jäsentensä osallistumista koulutukseen
- järjestää tilaisuuksia neuvotella ja päättää kylän yhteisistä asioista
- edustaa kyläkuntaa ulospäin yhteisissä asioissa
- edesauttaa talkootoimintaa
- ottaa vastaan lahjoituksia, testamentteja
- omistaa ja ylläpitää kiinteää ja irtainta omaisuutta
- tekee kylää tunnetuksi
- vaalii yhteisön kulttuurihistoriallista taustaa
- edesauttaa kylällä toimivien yritysten toimintaa
- myöntää lahjoituksia tai stipendejä kylän tulevaisuutta parantavien toimien johdosta
- toimii yhteistyössä muiden järjestöjen ja yhteisöjen kanssa

LÄHETTÄJÄ:
PUTKILAHDEN KYLÄLEHTI
VESPUOLENTIE 1977 B1
41870 PUTKILAHTI, FINLAND

HPN-Pelti

rakennuspeltityöt
ammattitaidolla

0500 615263

www.hpn-pelti.fi/
Koppelkalliontie 1 B 9
41800 Korpilahti

Referensikohde Putkilahdessa:
Koulupuiston uusi katto (2004)

LM-SÄHKÖ

Korpilahdentie 808
19920 Pappinen
 0400 476 559

- ▶ sähköasennukset
- ▶ teleasennukset
- ▶ sähkösuunnittelu

SÄHKÖ-HENKKA OY

Sähköurakointi ja
antenniasennukset

Kariharjuntie 9, 19650 Joutsa
Henkka: 0400 643 448

www.sahko-henkka.fi

ME PALVELEMME Aukioloaikamme:

ma - ke klo 9-15.45, to klo 9-16.30, pe 9-15.45

Tilit ja kortit	010 254 5101
Asunto- ja muut luotot	010 254 5102
Säästäminen ja sijoittaminen	010 254 5103

Notariaattiasiantuntija Reijo Säkkinen	010 254 5150
Myyntipäällikkö Sari Vesterinen	010 254 5155
Toimitusjohtaja Tuomas Kupsala	010 254 5160

Telefax	010 254 5170
Verkkopalvelut	www.op.fi

Etua elämään. OP-Pohjolasta.

KORPILAHDEN
Osuuspankki

CUTRIN

PARTURI-KAMPAAMO

Jovi & Jaikku

JENNA: ☎ 050 528 5612

NOORA: ☎ 041 505 6317

HEIDI: ☎ 040 353 3015

MARTINPOLKU 13C19
41800 KORPILAHTI

MYÖS RAKENNEKYNNET!

KORPILAHDEN APTEEKKI

p. (014) 821 775

Avoinna:

ma - pe 9 - 17

la 9 - 13

www.korpilahdenapteekki.fi

LUHANGAN SIVUAPTEEKKI

p. (014) 877 271

Avoinna:

ma - pe 9.30 - 16.00

Paikallista Palvelua!

- Päivittäistavarat
- Seon automaatti: bensiini, polttoöljy ja diesel
- Puutarhatuotteet
- Ravintola Uppotukka avoinna arkisin klo 9-15, keittolounas klo 11-14
- Internet asiakashäytössä

Tervetuloa!

Palvelemme: ma-pe 9-18, la 9-16, su 12-16

Ravintola
UPPOTUKKI

MARKET LUHANKA

Rantatie 1, Luhanka puh. 040 865 3117

